

8. „NĚCISTÉ“

Tento výraz vznikl ze známého českého pořekadla „Jsou věci mezi nebem a zemí“, které jsem již použil při popisu duchovního prostoru obklopující ZEMI, nazývaného „ponebesí“. Někdy se říká: „Je něco mezi nebem a zemí“, nebo také zkráceně: „Něco být musí“.

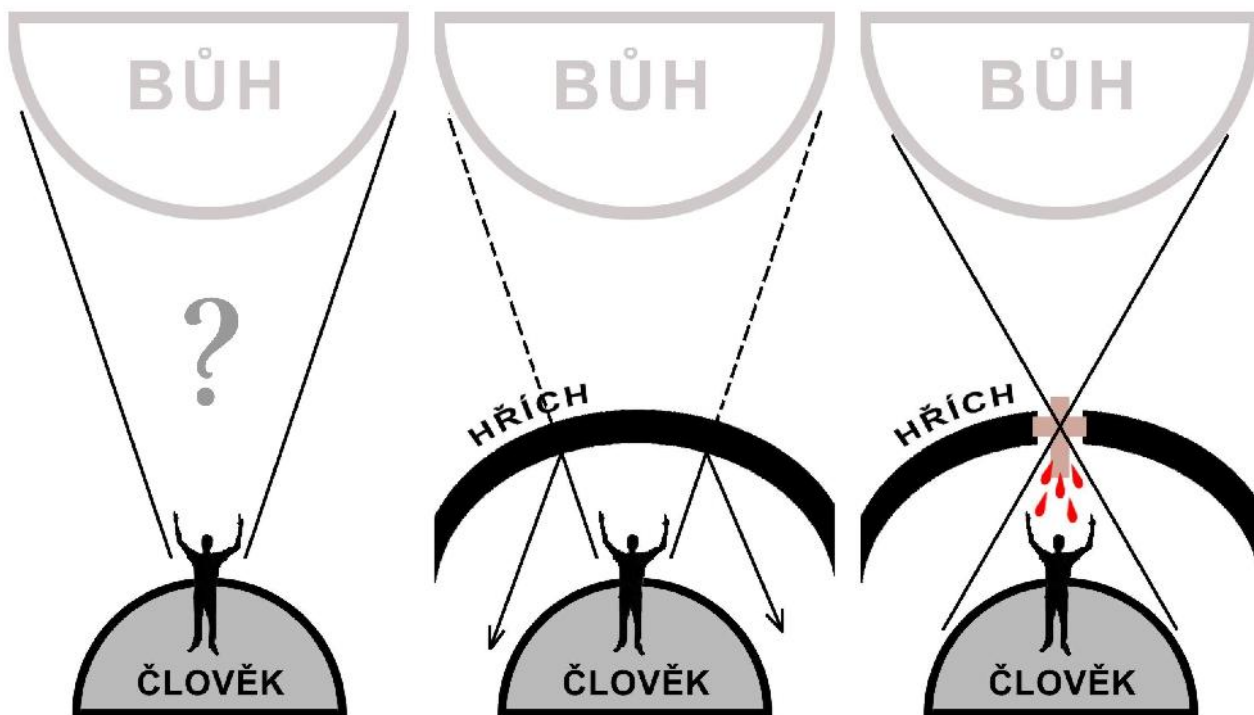
Označení „něcisté“ použil v televizi ThDr. T. Halík právě pro takovou část české populace, která sice nemá zájem o církev ani o víru v Boha, ale ani nezůstává na pozicích čistého ateismu a věří alespoň tomu, že „něco být musí“. Myslím, že tento názor je zcela logický a intuitivně správný, neboť jen tak z ničeho uvěřit v „něco“ tak absolutního a nevystižného, jako je Bůh, vlastně snad ani poctivě nejde, pokud nám sám Bůh nedá nadpřirozené zjevení sebe sama. Bůh tomu rozumí a počítal s tím, proto i on umístil mezi NEBE a ZEMI „NĚCO“ svého, co spolehlivě funguje a je lidsky přijatelné. Je to vlastně všechno, co nějak souvisí s pozemským životem a dílem Ježíše Krista. On je tím Božím prostředníkem mezi Bohem a lidmi a jeho dílo kříže má trvale platný otisk právě mezi NEBEM a ZEMÍ.

Shodou okolností se nabízí hned druhé české pořekadlo, které mohu přiřadit k tomu prvnímu: „Hledej, kde nechal tesař díru!“ To se říkávalo, když se třeba v hospodě strhla rvačka, začaly lítat židle a bylo třeba vyhledat spásu. Je to jistě jen náhoda, že i Ježíš byl původním povoláním tesař, než nastoupil cestu svého Božího poslání spasitele světa.

Tento tesař totiž svou obětí na kříži také jakoby ukázal otevřené dveře ke spáse a tak hledat toto konkrétní místo mezi NEBEM a ZEMÍ je rozhodně žádoucí, protože i zde přímo souvisí se záchranou. Ježíš nám otevřel úzké dveře v neproniknutelné bariéře HŘÍCHU.

Rozrazím bronzová vrata, železné závory zlomím.

Izaj 45:2

Doufám, že obrázek dostatečně výstižně zobrazuje, v jaké situaci se člověk ocitl vlivem HŘÍCHU, který zcela oddělil ZEMI od NEBE a že uvěřit v Boha přímým způsobem v takovéto situaci vlastně vůbec nejde. To, že nikdo nevnímá Boží přítomnost ve svém nitru přímo a bez překážek už od svého narození, je prvním nejcitelnějším následkem tohoto globálního HŘÍCHU. Další potíž je v tom, že za tento HŘÍCH nikdo netrpí pocitem viny, takže se většina lidí nerozpakuje si svůj vztah k Bohu vymýšlet sama. Tak vznikala různá náboženství (1. část obrázku). Všechny ostatní hříšné činy ať už s následnými pocity viny, nebo i bez nich, jsou až druhotným následkem tohoto globálního skrytého HŘÍCHU.

První část obrázku znázorňuje idealizovaný přímý vztah člověka k Bohu vycházející jen z lidských náboženských, nebo filosofických představ, kterému se čeští „něcisté“ intuitivně brání, protože to neodpovídá prožívané realitě. Bůh se takto bezprostředně nejeví.

Realitu tohoto mylného postoje zobrazuje prostřední část obrázku. Bůh nepřijímá a nepotvrzuje cestu, kterou sám nedal a která k němu nevede. Kdo má z těchto věcí radost, je naopak „bůh tohoto světa“ a Kristův odpůrce – satan, který se rád nechává oslavovat vším, co se vyhýbá nebo ignoruje Kristův kříž (viz. šipky dolů).

Třetí část obrázku zobrazuje právě to „NĚCO“, co dal mezi NEBE a ZEMI Bůh sám a co symbolicky podle Písma nazýváme „vylití krve beránkovy“. Je to v ponebesí trvalý otisk Kristovy oběti za HŘÍCHY světa na kříži na Golgotě.

Plnost sama rozhodla v něm přebývat, aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho krev na kříži.
Kol 1:19-20

Jenom Kristova oběť na kříži má moc vzájemně usmířit NEBE se vším, co je na ZEMI a tak se stát jediným dokonalým a znovu snadno průchozím propojením mezi těmito dvěma stvořenými místy.

Tím vším nás provází Ježíš. Kdo tady na ZEMI přijme Kristova Ducha do svého nitra a nechá se jím vést, je spasen a nemusí se bát, že by po smrti v ponebesí „zabloudil“.

To také potvrzuje Pavel hned v následujícím verši:

I vás, kteří jste dříve byli nepřátelští Bohu svým smýšlením i zlými skutky, nyní s ním smířil, když ve svém pozemském těle podstoupil smrt, aby vás před Boží tvář přivedl svaté, neposkvrněné a bez úhony.
Kol 1:21-22

Středověký dřevoryt

Vzpomínám si na jednu historickou rytinu zobrazující poutníka, kterému se podařilo dojít až k okraji ploché země, prorazit hlavou nebeskou klenbu a objevit složitý mechanismus, který pohybuje hvězdami. Viděl jsem ji dříve v různých knížkách a ne jen astronomických a filosofických, ale i okultních a v současnosti dokonce i na křesťanských tričkách.

Poprvé jsem ji viděl jako školák v časopise „Věda a technika mládeži“. Vzpomínám si, že tam byl dovětek o tom, že ten tulák pak do konce života nenalézal klidu.

Netušil jsem tenkrát, že mne v životě potká něco podobného a už vůbec jsem netušil, že to bude přímo souviset se zakázaným ovocem podle Bible. Bůh si v našem zájmu nepřeje, aby kdokoliv nahlížel do jeho kuchyně jiným způsobem, než skrze Ducha svatého.

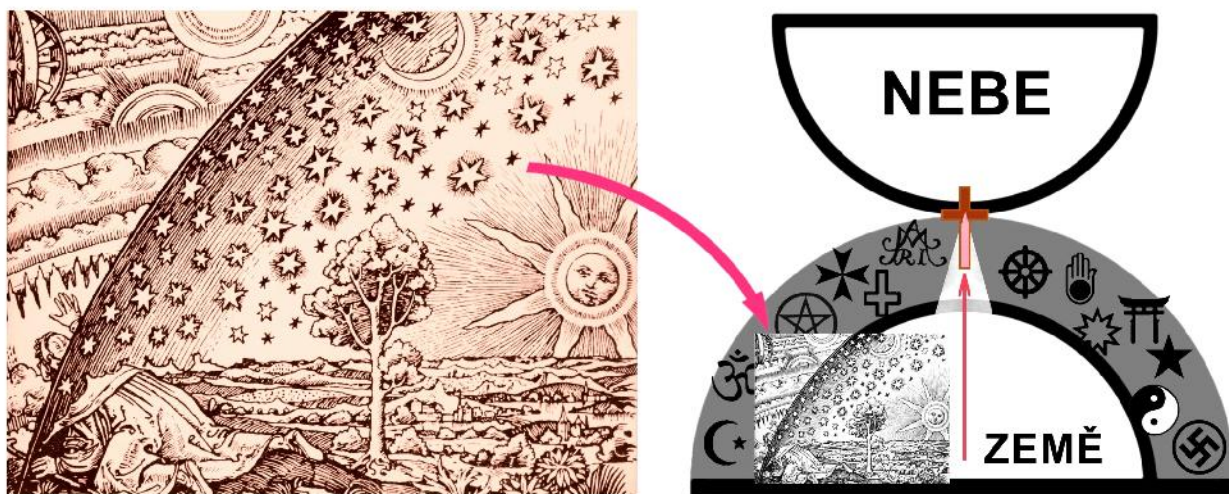
To jsem dříve nevěděl a tak jsem také všelijak nakukoval do nadpřirozena na to NĚCO mezi NEBEM a ZEMÍ skrze drogu a četbu okultní literatury. Okultistou jsem se stát nechtěl a myslel jsem si, že když se zdržím jakékoliv manipulace ve smyslu věštění, proutkaření, uzdravování, nebo jiného čarování, tak se ničemu neuvážu. Zakázal jsem si též vyvolávat, nebo jakkoliv jinak komunikovat s jakýmkoliv duchy. Spiritismus mi i tehdy připadal jako ohavnost, asi jsem už tenkrát tušil, že vyvolávat duchy zemřelých je možné. Dopouštěl jsem se jen toho, že jsem si zapisoval a zakresloval pozorované jevy z drogových zážitků. Až po obrácení a přijetí Ježíše Krista do svého života jsem pochopil, že i tímto způsobem jsem se otvíral temným silám bez ohledu na motivaci srdce. Vnímám jsem dost intenzivně, že jsem se dopustil podobného hříchu jako Adam v ráji, když pojedl zakázané ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého. Také já jsem získával inspiraci pro svojí výtvarnou tvorbu zbabělým a zakázaným způsobem skrze drogu.

Až teprve když jsem zakusil, co je to dotek Boží lásky a opravdový pocit bezpečí a pokoj v srdci z Ducha svatého, uvědomil jsem si zpětně při vzpomínce na to všechno, co jsem si skrze marihuanu kdysi přivlastňoval, že jsem byl vlastně zlodějem zakázaných informací z nadpřirozena.

Všechny své písemné záznamy i kresby inspirované drogu jsem okamžitě spálil a ne, že by to všechno bylo umělecky vyložené špatné. Byly to opravdu štosy kreseb a zápisků a ještě dlouho jsem nalézal různé skicy z té doby, ale nenechal jsem si ani jednu aspoň na svědectví. Děsil jsem se toho. Droga a čtení okultní literatury jsou podle mne dvě největší hlouposti, které jsem v minulosti udělal.

Kromě závislosti jsem si byl velmi dobře vědom, že droga umí i jiné věci než alkohol, že také otvírá mysl do zakázaného světa v ponebesí a může vytvářet nechtěné úvazky s temnými silami. Jsem si jist, že každé užití jakékoliv drogy bez rozdílu postoje srdce je potenciálním otevřením se stejným okultním silám, jako by šlo třeba o dotazování duchů, věštění, čarování, či jógu apod. Jenom Pánu Ježíši Kristu vděčím za to, že jsem z toho už přes 20 let vysvobozen.

Pokud pomínu exaktní vědy a oblast čistého lidského snění a tento středověký obrázek poutníka symbolicky vztáhnou pouze na všechny okultní praktiky včetně četby, které vždy znamenají osobní kontakt a průnik lidské mysli a ducha do nadpřirozena, pak jeho základní orientaci ve vztahu NEBE – ZEMĚ vidím tak, jak ukazuje další obrázek:

Jakékoliv nakukování do VĚCÍ v ponebesí není pohledem do NEBE. Bůh nám tyto VĚCI zakázal v našem zájmu. Hříšný člověk není způsobilý k tomu, aby se sám zorientoval v tak složitém multidimenzionálním prostoru a bude vždy fascinován vším, co ho nadpřirozeně přesahuje a tím jsou bezesporu všechny VĚCI mezi NEBEM a ZEMÍ (v ponebesí).

Bůh zakázal člověku jít ze stromu poznání dobrého a zlého ještě dřív, než zhřešil. Tím spíše nyní, když člověk ztratil vedení Duchem svatým a tím i schopnost se správně orientovat v duchovním světě, je člověku zakázáno zabývat se odchylnými naukami.

Je celkem jedno, jestli byly tyto VĚCI stvořeny Bohem k ovládnutí přírodních sil a zákonů vesmíru, nebo je tam nastražil satan jako návnadu a svod k odchylným naukám.

Také ponebesí je totiž zasaženo HŘÍCHEM. (Slovem „odchýlení“ se překládá jeden z více hebrejských výrazů pro pojem HŘÍCH - „Šágách“).

V obrázku jsem do ponebesí zakreslil zcela nahodile emblémy různých mystických cest, náboženských, filosofických, nebo i politicko-ideologických nauk a doktrín, které vždy ve svém důsledku znamenají odchýlení od kolmého propojení mezi NEBEM a ZEMÍ.

Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl prázdným a klamným filosofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech a ne na Kristu. V něm je přece vtělena všechna plnost božství; v něm jste i vy dosáhli plnosti. On je hlavou všech mocností a sil.

Kol 2:8-10

Co se týče různých nadpřirozených VĚCÍ mezi NEBEM a ZEMÍ, je třeba dobře zvážit už zde na ZEMI, ke kterým z nich přiložíme své srdce, neboť za nimi pak půjdeme i po smrti a s nimi nám pak hrozí, že budeme muset trávit celou svou věčnost.

Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.

Luk 12:34

Bůh nám dal svobodnou vůli a bránit nám v tom nebude. Je to jen na našem rozhodnutí. Ano jsou VĚCI mezi NEBEM a ZEMÍ, ale jenom ty, které se týkají Ježíše Krista a jeho pozemského díla nás přivedou do Boží náruče a do konečného odpočinutí. Jenom s Ježíšem Kristem se nemusíme bát, že bychom o něco přišli. Ježíš sám k tomu říká:

Vy však hledejte jeho království a to ostatní vám bude přidáno.

Luk 12:31

Kdo např. miluje peníze, tomu hrozí, že bude svou věčnost trávit se spoustou peněz, ale v trápení na místě bez zdroje života. Proto ani všechny duchovní věci mezi NEBEM a ZEMÍ nejsou vhodné k tomu, aby se jimi člověk zabýval a aby k nim přikládal své srdce i mysl.

Hledejme tam tedy jenom to „NĚCO“, co tam dal Bůh sám – díru do NEBE v bariéře HŘÍCHU. Tu díru tam pro nás zanechal svou obětí na kříži tesař z Nazareta.

HLAVNÍ MYŠLENKY TÉTO KAPITOLY:

Označení „něcisté“ použil ThDr. T. Halík pro takovou část české populace, která věří alespoň tomu, že „něco být musí“, nebo také že „jsou věci mezi nebem a zemí“.

Nabízí se hned druhé české pořekadlo, které lze připojit k tomu prvnímu:
„Hledej, kde nechal tesař díru!“

Své „NĚCO“, dal totiž mezi NEBE a ZEMI také Bůh sám – je to dílo kříže, nebo v biblické symbolice též – „vylití krve beránkovy“.

Bůh si v našem zájmu nepřeje, aby kdokoliv nahlížel do jeho kuchyně jiným způsobem, než skrze Ducha svatého.

Jakékoliv okultní nakukování do různých „věcí“ v ponebesí není pohledem do NEBE.